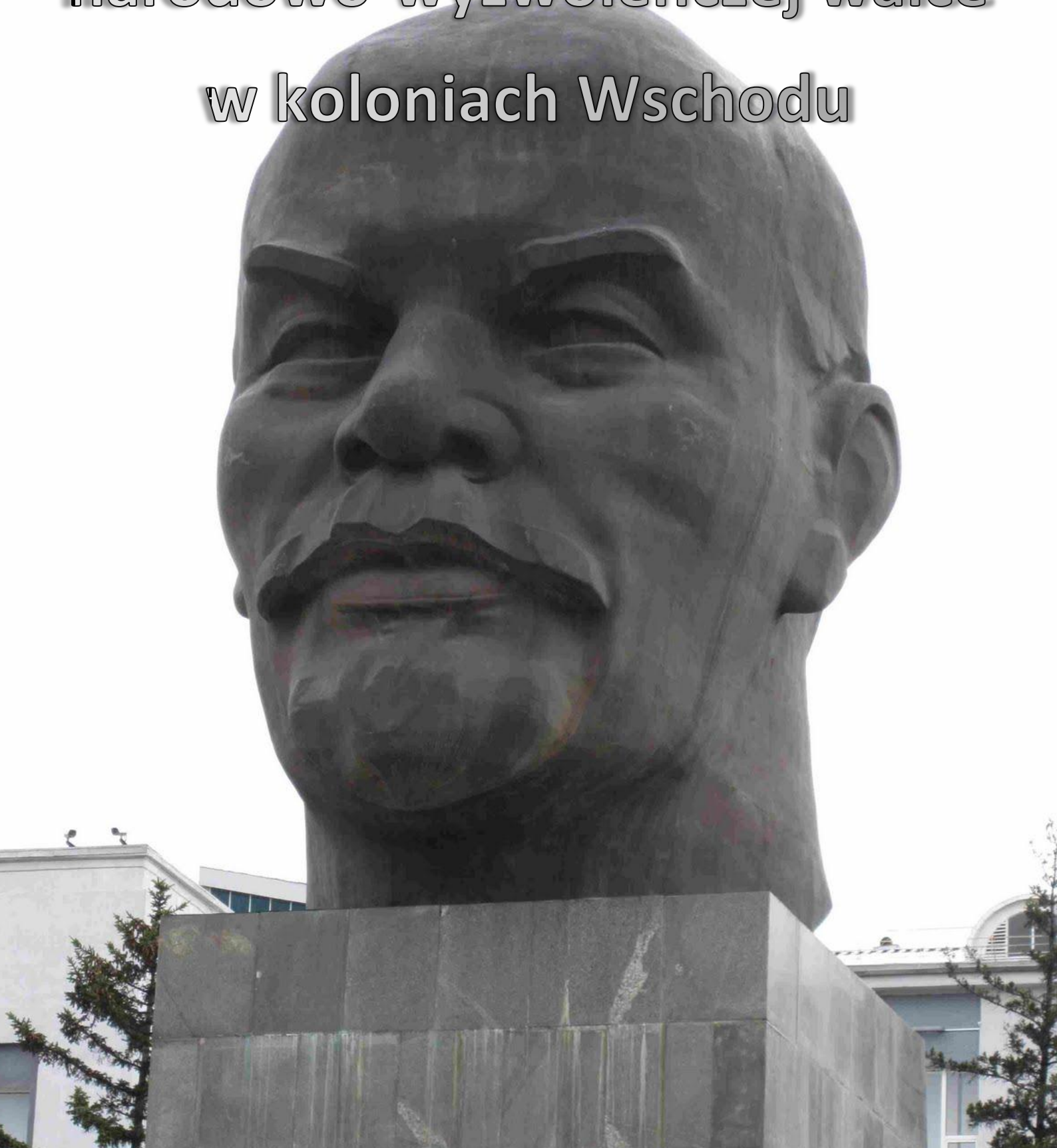

Kim Ir Sen

Triumfują wielkie idee Lenina o
narodowo-wyzwoleńczej walce
w koloniach Wschodu

<http://maopd.wordpress.com/>

*Artykuł opublikowany z okazji 100-lecia urodzin W. I. Lenina w organie KC KPZR „Prawdzie”
z dnia 16 kwietnia 1970 r.*

Maoistowski Projekt Dokumentacyjny

Korean Friendship Association Polska

2014

Niebawem wraz ze wszystkimi postępowymi narodami świata obchodzić będziemy znamiennej datę - 100-lecie urodzin W. I. Lenina.

Wielki wódz rewolucji i geniusz ludzkości, Lenin, całe swe życie poświęcił świętej rewolucyjnej sprawie wyzwolenia i wolności międzynarodowej klasy robotniczej i uciskanych narodów całego świata, dokonał wiekopomnych czynów w imię zwycięstwa socjalizmu i komunizmu.

W nieprzejednanej walce z oportunistycznymi prądami wszelkiej maści - Lenin obronił rewolucyjną istotę marksizmu, twórczo rozwinął i jeszcze bardziej wzbogacił marksizm stosownie do nowych historycznych warunków epoki imperializmu i rewolucji proletariackiej. Rozwijając swą działalność w epoce imperializmu, kiedy sprzeczności kapitalistycznego społeczeństwa osiągnęły punkt szczytowy - Lenin zgodnie z odkrytym przez Marksa prawem narodzin, rozwoju i śmierci kapitalizmu ujawnił w sposób naukowy istotę i historyczne miejsce imperializmu jako stadium najwyższego, ostatniego etapu kapitalizmu, uzasadnił nieuchronność jego śmierci i po raz pierwszy stworzył teorię o zwycięstwie rewolucji socjalistycznej w jednym, oddzielnie wziętym kraju. Rozwinął on dalej ideę dyktatury proletariatu, sformułował organizacyjno-ideologiczne podstawy i taktyczne zasady marksistowskiej partii - partii nowego typu, rozpracował program budownictwa socjalistycznego i w ten sposób wezwał klasę robotniczą i wyzyskiwane, uciskane masy pracujące całego świata do decydującej rewolucyjnej walki o socjalizm.

Leninizm to twórczy marksizm w epoce imperializmu, teoria, strategia i taktyka rewolucji proletariackich, potężna broń rewolucyjnych narodów służąca do obalenia starego społeczeństwa i stworzenia nowego świata, to wielki bojowy sztandar naszych czasów. Rzeczywistość dobitnie pokazuje niezwykłą siłę życiową leninizmu jako rewolucyjnej nauki proletariatu, przekształcającej świat. Nieśmiertelny sztandar rewolucyjny Lenina wysoko powiewa wszędzie na kuli ziemskiej, z każdym dniem coraz mocniej pobudza walkę postępowych narodów całego świata, pewnie prowadzi całą ludzkość ku świetlanej przyszłości.

W nauce Lenina ważne miejsce zajmuje kwestia narodowo-kolonialna.

Lenin stworzył harmonijny system teorii o narodowo-kolonialnych rewolucjach w epoce imperializmu - erze narodowego ucisku, opartego na panowaniu kapitału finansowego. W epoce monopolistycznego kapitalizmu świat podzielił się na dwie części - znikomą garstkę imperialistycznych mocarstw i kolonialno-zależne kraje, gdzie mieszkają uciskane narody, stanowiące większość ludności kuli ziemskiej. W tej nowej sytuacji Lenin związał kwestię narodową z kwestią kolonialną, rozwinął ją z kwestii cząstkowej, zamkniętej w granicach „cywilizowanych” narodów państw Europy, w ogólne zagadnienie wyzwolenia uciskanych narodów spod jarzma imperializmu, rozpatrywał zagadnienie narodowo-kolonialne jako

część ogólnego zagadnienia rewolucji proletariackiej i dyktatury proletariatu. Lenin wskazywał, że trzeba przeobrazić narody krajów kolonialnych i zależnych z rezerwy imperializmu w sojusznika rewolucji proletariackiej i że klasa robotnicza, konsekwentnie odrzucając socjal-szowinizm, powinna walczyć w mocnym zespoleniu z setkami milionów ludzi narodów uciskanych, które do tego czasu stały poza historią, były rozpatrywane tylko jako obiekt historii. Lenin pogłębiał i rozwijał dalej naukowe idee Marksa o samookreśleniu narodów, które stanowi podstawową zasadę rozwiązania kwestii narodowo-kolonialnej. Wskazał on, że wszystkie narody są równoprawne i niezależne, że w żadnym przypadku nie można pozwolić na uprzywilejowanie jakiegokolwiek narodu, że konieczne jest uznanie za nieprawne wszelkich kroków zagrażających prawom mniejszości narodowych, opowiedział się za tym, żeby wszystkie narody mogły swobodnie wyodrębnić się jako państwa i miały prawo do politycznego samookreślenia. Jednocześnie wypowiedział się on za prawdziwym zespoleciem narodów, opartym na zasadach proletariackiego internacjonalizmu i zdecydowanie odrzucał wąski nacjonalistyczny egoizm i burżuazyjny nacjonalizm, który „uznając w słowach równouprawnienie narodów, w rzeczywistości broni (często po kryjomu, za plecami ludu) niektórych przywilejów jednego z narodów i dąży zawsze do osiągnięcia większych korzyści dla „swego” narodu (tj. dla burżuazji swego narodu), do oddzielenia i odseparowania narodów, do kultuwowania wyłączności narodowej itd.” (W. I. Lenin, Dzieła wybr. wyd. kor., t. 19, str. 682).

| Prowadząc walkę o wolność i niezależność narodów kolonialnych i krajów zależnych, Lenin zwracał szczególną uwagę na narodowo-wyzwoleńczą walkę narodów Wschodu.

Pod koniec XIX - z początkiem XX wieku - kraje Wschodu były podzielone na kolonie imperialistycznych mocarstw świata, a kontynent Azji przekształcił się dla kapitalistycznych mocarstw świata w źródło surowca, rejon wywozu kapitału, rynek zbytu nadwyżek towarów, w rozległe zaplecze imperializmu. Na skutek tego został poważnie zahamowany normalny rozwój ekonomiki krajów Wschodu, gdzie zaczęły rodzić się w niemałym stopniu stosunki kapitalistyczne w łonie społeczeństwa feudalnego. Nasilenie ucisku i wyzysku krajów Wschodu ze strony Imperialistycznych mocarstw, zahamowanie społeczno-ekonomicznego rozwoju krajów Azji nieuchronnie doprowadziły do zaostrzenia się sprzeczności narodowych między imperialistycznymi mocarstwami i narodami tego rejonu. Narody Wschodu w porównaniu z narodami rozwiniętych krajów kapitalistycznych poddawane były z podwójną i potrójną siłą okrutnemu wyzyskowi, barbarzyńskiemu uciskowi narodowemu i rasowemu ze strony imperialistów. Nasilenie agresji mocarstw imperialistycznych wobec Wschodu, przyśpieszenie procesu przekształcenia państw Azji w kolonie i półkolonie, nadzwyczajnie zaostrzyły także klasowe sprzeczności w tym rejonie. Rabunek ze strony zamorskich imperialistów w połączeniu z wyzyskiem ze strony miejscowych reakcyjnych klas rządzących w jeszcze większym stopniu stał się nie do wytrzymania. W rejonie tym nastąpiły również poważne ścierania się sprzeczności między

mocarstwami imperialistycznymi, między ugrupowaniami kapitału monopolistycznego, zmierzającymi do zagarnięcia kolonialnych koncesji i rozszerzenia sfery wpływów. W rzeczywistości rejon ten stał się węzłowym punktem różnych sprzeczności, rodzących rewolucję, najślabszym ogniwem w łańcuchu imperialistycznego frontu, polem decydujących bitew w światowej walce politycznej. Wschód stał się ośrodkiem kwestii narodowo-kolonialnej. Narody Wschodu obudziły się z wiekowego snu, począwszy od końca XIX wieku. Wszędzie w Azji zaczął rozwijać się rewolucyjny ruch narodów o wolność i niezależność. Lenin mówił: „Po okresie przebudzenia się Wschodu następuje okres, w którym wszystkie narody Wschodu biorą już udział w decydowaniu o losach całego świata, aby nie być jedynie obiektem bogacenia się innych narodów. Narody Wschodu budzą się, by w praktyce rozwijać swoją działalność, aby każdy naród miał swój udział w decydowaniu o losach całej ludzkości”. (W. I. Lenin, Dzieła wybr. wyd. kor., t. 30, str. 181).

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa w Rosji otworzyła nową erę w narodowo-wyzwoleńczej walce narodów Wschodu. Zwycięstwo Rewolucji Październikowej jeszcze bardziej uświadomiło narody Wschodu, które do tego czasu były tumanione poprzez średniowieczną politykę i istniały dla kapitalistycznej cywilizacji tylko jako materiał dla nawożenia, wzniosło na nowy wyższy poziom walkę wyzwoleńczą narodów uciskanych, łącząc ją z ruchem rewolucyjnym międzynarodowej klasy robotniczej.

Narody Wschodu, które czerpały nieprzebraną siłę i męstwo z wielkich idei Lenina o kwestii narodowo-kolonialnej i odkryły w zwycięstwie Rewolucji Październikowej prawidłową drogę walki, pod kierownictwem klasy robotniczej rozwinęły decydującą i śmiałą walkę przeciwko imperializmowi, kolonializmowi i w rezultacie odniosły historyczne zwycięstwa. Zwłaszcza po drugiej wojnie światowej na Wschodzie zaszły wielkie rewolucyjne przemiany, gruntownie zmieniło się oblicze Azji.

Po długotrwałej antyimperialistycznej walce wyzwoleńczej naród chiński ostatecznie przepędził obcych imperialistów i obalił panowanie feudalizmu i biurokratycznego kapitalizmu. Zwycięstwo rewolucji chińskiej stało się drugim co do znaczenia wielkim międzynarodowym wydarzeniem po Wielkiej Rewolucji Październikowej. Wyzwolenie narodu chińskiego, stanowiącego prawie czwartą część ludności świata, spod imperialistycznego jarzma i jego wstąpienie na drogę socjalizmu oznaczały, że dokonany został jeszcze jeden wielki wyłom w kolonialnym systemie imperializmu i to zdecydowanie zmieniło układ sił między socjalizmem a imperializmem na korzyść socjalizmu.

Dzięki krwawej walce bohaterski naród wietnamski wypędził francuskich kolonizatorów oraz innych obcych najeźdźców, stworzył pierwsze w Południowo-Wschodniej Azji państwo socjalistyczne. Obecnie Wietnam stał się frontem najzacieklejszej walki antyimperialistycznej i antyamerykańskiej. Właśnie na wietnamskiej ziemi trwają zacięte zmagania między antyimperialistycznymi siłami rewolucyjnymi i agresywnymi siłami

imperializmu, amerykańskiego. Narodowo-wyzwoleńcze siły zbrojne i naród Wietnamu Południowego wyzwoliły już 4/5 terytorium i 2/3 ludności, utworzyły Tymczasowy Rząd Rewolucyjny Republiki Wietnamu Południowego. Zadają one imperialistycznym agresorom USA jedno za drugim niepowetowane, poważne porażki wojskowe i polityczne, zapędzają imperialistów amerykańskich i południowowietnamskie marionetki w sytuację bez wyjścia.

Naród Laosu pod kierownictwem Patriotycznego Frontu Laosu powstał z bronią w ręku do walki o wyzwolenie i niezależność kraju, w obronie pokoju i bezpieczeństwa w Indochinach i Południowo-wschodniej Azji, i ciągłymi atakami przeciwko amerykańskim imperialistom i ich sługusom z każdym dniem zwiększa swe sukcesy bojowe. Klasa robotnicza i naród Japonii uporczywie prowadzą walkę przeciwko amerykańskiemu imperializmowi, przeciwko monopolom, zadają poważny cios wojennej polityce imperialistów amerykańskich i odradzaniu się japońskiego militarizmu. Narody Syjamu i Malajów energicznie prowadzą walkę zbrojną przeciwko amerykańskim imperialistom i proamerykańskim reżimom dyktatorskim, naród i ucząca się młodzież Filipin śmiało powstały do walki przeciwko politycznemu i ekonomicznemu ujarzmianiu kraju przez amerykańskich imperialistów. Naród Kambodży walczy o suwerenne prawa narodu i integralność terytorialną, narody Indii, Cejlonu, Birmy, Indonezji, Pakistanu i wszystkich pozostałych krajów Azji idą naprzód, przyłączając się do szeregów walczących przeciwko imperializmowi i kolonializmowi.

Cały przebieg rewolucji koreańskiej, pełnej surowych prób i bohaterskich wydarzeń - to droga sławą okrytego zwycięstwa wiecznie nieśmiertelnego sztandaru Lenina. W ideach Wielkiego Lenina naród koreański znalazł oręż wyzwolenia, pod jego sztandarem prowadził świętą walkę o wolność i niepodległość, torował drogę historii tworzenia i zwycięstwa.

W najmroczniejszych latach kolonialnego panowania imperializmu japońskiego, kiedy nad narodem zawisł tragiczny los, koreańscy komuniści opanowawszy rewolucyjne idee Lenina jako wytyczne taktyczno-strategiczne wysoko podnieśli sztandar antyimperialistycznej walki narodowo-wyzwoleńczej i rozwinąwszy 15-letnią bohaterską walkę zbrojną przeciwko japońskim imperialistom - agresorom, zadali klęskę japońskiemu imperializmowi, osiągnęli historyczne zwycięstwo - wyzwolenie Ojczyzny.

Nasz naród, który po wyzwoleniu w dniu 15 sierpnia wstąpił na drogę budowy nowego życia, konsekwentnie dokonał antyimperialistycznej i antyfeudalnej rewolucji demokratycznej, założył w północnej części kraju trwałą bazę rewolucyjną, w Wyzwoleńczej Wojnie Ojczyźnianej bohatersko odparł barbarzyński napad zbrojny amerykańskich imperialistów i ich sługusów i z honorem obronił zdobycz rewolucji. Zwycięstwo naszego narodu w Wyzwoleńczej Wojnie Ojczyźnianej udowodniło, że żadne agresywne siły imperializmu nie mogą podbić narodu, który pod kierownictwem marksistowsko-leninowskiej partii stanął do walki w imię wolności i niezawisłości swojej Ojczyzny, zdemaskowało ono słabość i gnienie amerykańskiego imperializmu i zaszczepiło uciskanym

narodom świata twardą wiarę w to, że amerykański imperializm nie jest bynajmniej niezwyciężony i że w walce z nim można odnieść całkowite zwycięstwo. Nasza partia niezachwianie trzymała się linii Dżucze, która polega na twórczym zastosowaniu ogólnych zasad marksizmu-leninizmu i doświadczeń innych krajów odpowiednio do warunków historycznych i narodowej specyfiki naszego kraju, na poczuciu odpowiedzialności za własne sprawy i samodzielnym ich rozwiązywaniu, przejawiając rewolucyjnego ducha polegania na własnych siłach i w ten sposób osiągnęła wielkie zwycięstwo i sukcesy w rewolucji socjalistycznej i socjalistycznym budownictwie. Dziś nasz kraj przekształcił się w socjalistyczne państwo mające pełne prawo do politycznego samookreślenia, dysponujące trwałą niezależną gospodarką narodową, rozkwitającą kulturą narodową i potężnymi siłami samoobrony.

Wielkie przeobrażenia społeczno-ekonomiczne w północnej części Republiki wywierają wielki rewolucyjny wpływ na ludność południowokoreańską, cierpiącą pod okrutnym kolonialnym panowaniem imperializmu amerykańskiego. Spoglądając na rozkwitającą i rozwijającą się północną część Republiki, jak na gwiazdę przewodnią ludność południowokoreańska od pierwszych dni okupacji południowej Korei przez amerykańskich imperialistów prowadzi nieugiętą walkę przeciwko uprawianej przez imperialistów USA polityce podboju kolonialnego i wojennej agresji. Październikowy ruch oporu ludu w 1946 roku, masowe powstanie narodowe w kwietniu 1960 roku, które doprowadziło do obalenia marionetkowej władzy Li Syn Mana - tego zatwardziałego sługusa amerykańskich imperialistów a także następujące jedno po drugim zdecydowane wystąpienia ludności południowokoreańskiej przeciwko „rokowaniom południowokoreańsko-japońskim”, o unieważnienie zdradzieckiego „układu południowokoreańsko-japońskiego”, przeciwko machinacjom obecnych władców południowokoreańskich zmierzających do utrzymania się przy władzy przez dłuższy okres - nadwerężyły od podstaw kolonialne panowanie imperializmu amerykańskiego. Obecnie w Korei południowej walka rewolucyjna stopniowo przybiera zorganizowany charakter i zapuszcza głębokie korzenie wśród robotników i chłopów, będących wiodącą siłą rewolucji, szerokie masy różnych warstw ludności powstają do walki przeciwko amerykańskiemu imperializmowi i jego marionetkom. Południowokoreańscy rewolucjoniści i patriotycznie nastrojona ludność rozszerzając na coraz większą skalę oraz umacniając swoje rewolucyjne organizacje, wszędzie aktywnie rozwijają szeroką i masową walkę o likwidację kolonialnego panowania amerykańskiego imperializmu, o pełną samodzielność i niezależność narodową, o doprowadzenie do zjednoczenia Ojczyzny, przeciwko wojskowo-faszystowskiej dyktaturze, o osiągnięcie swobód politycznych i praw demokratycznych. Ludność południowokoreańska osiągnie jeszcze wyższą świadomość i zahartuje się w toku walki i w konsekwencji wypędzi amerykańskich imperialistów-agresorów, rozgromi ich sługusów i w ten sposób osiągnie zwycięstwo w rewolucji.

Azja, która wczoraj była kontynentem kolonii, przekształciła się w rejon, ogarnięty potężnymi burzami rewolucyjnymi, które kopią grób imperializmowi. Dzisiaj rejon ten stał się forpocztą międzynarodowego frontu rewolucyjnego przeciwko imperializmowi, głównym polem rozwijającej się w skali światowej walki rewolucyjnej o wyzwolenie i wolność. W wyniku potężnych ciosów zadanych przez narodowo-wyzwoleńczą walkę narodów Wschodu, imperializmowi zadana została śmiertelna rana, całe jego ciało jest okaleczone, znalazł się on w pełnej izolacji. Skazawszy setki milionów ludzi na biedę i głód, haniebny imperializm i kolonializm przeżywa dzisiaj na Wschodzie swoje ostatnie godziny i jego pełna likwidacja jest kwestią dnia.

Antyimperialistyczna walka rewolucyjna narodów kontynentu azjatyckiego, na którym mieszka ponad połowa całej ludności świata i który dysponuje ogromnym potencjałem naturalno-ekonomicznym, pogłębiając powszechny kryzys światowego systemu kapitalistycznego i zadając imperializmowi cios w plecy, stwarza sprzyjające warunki dla umocnienia się pozycji krajów socjalistycznych na arenie światowej, dla dalszego rozwoju międzynarodowego ruchu robotniczego. Od wieków poddawane uciskowi i rabunkowi, okrutnym narodowym poniżeniom i rasowej dyskryminacji ze strony obcych agresorów - narody Wschodu wyszły obecnie na arenę jako potężna siła rewolucyjna naszych czasów i występując przeciwko imperializmowi i kolonializmowi, stały się one w historii ludzkości olbrzymią podążającą naprzód siłą.

Lenin w swoim czasie powiedział: „Jest najzupełniej jasne, że w nadciągających decydujących bitwach rewolucji światowej ruch większości ludzkości, zmierzający początkowo do wyzwolenia narodowego, zwróci się przeciw kapitalizmowi i imperializmowi i być może, odegra znacznie większą rewolucyjną rolę, niż przypuszczamy”. (W. I. Lenin, Dzieła wybr. wyd. kor., t. 32, str. 629).

Współczesna historia ludzkości, nasycona wydarzeniami rewolucyjnymi, z każdym dniem coraz dobitniej potwierdza słuszność proroctwa Lenina.

Imperialiści na czele z imperialistami amerykańskimi, przerażeni gwałtownym wzrostem i umacnianiem się antyimperialistycznych sił rewolucyjnych w Azji, beznadziejnie próbują zdławić antyimperialistyczną walkę narodowo-wyzwoleńczą narodów tego rejonu, walkę której płomień rozprzestrzenia się jak pożar po stepie, oraz rozpaczliwie próbują utrzymać swoje rozpadające się panowanie kolonialne.

Imperialiści USA kierują większą część wydatków na zagraniczną pomoc wojskową do rejonu Azji, stworzyli oni tutaj liczne bazy wojskowe i rozkwaterowali dwie trzecie agresywnych sił zbrojnych, stacjonujących za granicą. Umacniając swoje agresywne siły zbrojne, jednocześnie snują oni bezsensowne plany dokonania łatwych agresji przeciwko Azji, przede wszystkim poprzez metodę „Niech Azjaci walczą przeciwko Azjatom”, stawiając

na japoński militarizm jako na „oddział uderzeniowy” i mobilizując kraje - satelity oraz marionetki w Azji. Uzbrowiwszy ponownie japońskich militarystów, imperialiści USA dopięli zmowy z południowokoreańskimi marionetkami i opętani wściekłością usiłują sklecić wokół tej osi „antykommunistyczny” sojusz wojskowy w Azji. W szczególności, w ostatnim czasie jeszcze bardziej wzmagają się knowania i spiski imperialistów z amerykańskimi na czele, mające za cel agresję przeciwko Azji. Amerykańscy imperialiści wstąpili na drogę aktywnego wykorzystania w celu agresji w Azji wojskowo-ekonomicznego potencjału Japonii, która jest ich podręcznym sojusznikiem i agresywną bazą wojskową, a militaryści japońscy pod patronatem imperialistów USA otwarcie zamierzają zrealizować stare marzenie o „sferze wspólnego rozkwitu Wielkiej Azji Wschodniej”. Japońscy militaryści biorą już aktywny udział w agresji imperializmu amerykańskiego w Wietnamie, otwarcie forsują wojenne przygotowania do agresji przeciwko Korei oraz innym państwom azjatyckim, aktywizują ekonomiczną i kulturalną penetrację do krajów tego rejonu.

Ze względu na to, jak wielka by nie była wściekłość amerykańskich imperialistów i ich sługusów, nie są oni w stanie uniknąć wyroku, skazującego ich w Azji na los zachodzącego słońca. Im bardziej amerykańscy imperialiści będą wzmacniać politykę agresji i wojny w Azji, tym silniejszy opór stawiać im będą narody azjatyckie. Narody Wschodu rozwiną nieprzejednaną zdecydowaną walkę o zbudowanie nowej, niezależnej i rozkwitającej Azji i w ten sposób ostatecznie zniszczą kolonialny system imperializmu, z amerykańskim na czele.

Naród radziecki, wysoko wzniosłszy od czasów Lenina sztandar antyimperialistycznej walki narodowo-wyzwoleńczej, wniósł wielki wkład w sprawę wyzwolenia uciskanych narodów świata. Naród radziecki pomógł naszemu narodowi w jego sprawie wyzwolenia spod jarzma kolonialnego panowania imperializmu japońskiego, okazał dużą pomoc materialną i moralne poparcie w walce naszego narodu w obronie wolności i niezawisłości Ojczyzny, o zbudowanie nowego społeczeństwa. Naród nasz nie zapomina międzynarodowego poparcia i pomocy, okazanej mu przez naród radziecki. Naród koreański bardzo ceni przyjaźń i zespolenie z narodem radzieckim we froncie antyimperialistycznej i antyamerykańskiej walki. Obecnie bojowa solidarność między naszym narodem i narodem radzieckim coraz bardziej umacnia się. Również w przyszłości będzie stale umacniać się i rozwijać bojowa solidarność między narodami dwóch krajów - Korei i Związku Radzieckiego, która ukształtowała się w ogniu wspólnej walki przeciwko imperializmowi i kolonializmowi, o socjalizm i komunizm i zdała egzamin historii.

Niech żyje wielki antyimperialistyczny czyn rewolucyjny międzynarodowej klasy robotniczej i uciskanych narodów całego świata, mocno zjednoczonych pod niezwykłym rewolucyjnym sztandarem Lenina!